

Kaip Rikis rašė istoriją

Tad Hills

baltos lankos

RI-KIUI PA-TI-KO KNY-GOS. JIS MĖ-GO JAS SKAI-TY-TI PATS
AR-BA TY-LIAI SĖ-DĖ-TI PRIE BAL-SU SKAI-TAN-ČIO GEL-TO-NO-JO
PAUKŠ-TE-LIO – SA-VO MO-KY-TO-JO.

RI-KIUI NET-GI PA-TI-KO KNY-GŲ KVA-PAS. KAI AT-SI-VERS-DA-VO
NAU-JĄ, JI KVE-PĖ-DA-VO LYG VIE-TA, KU-RIO-JE JIS DAR
NĖ-RA BU-VĖS, LYG DRAU-GAS, KU-RIO DAR NĖ-RA SU-TI-KĖS.

GEL-TO-NA-SIS PAUKŠ-TE-LIS IR-GI TAIP MA-NĖ:
- KNY-GOS Į-KVE-PIA! JOS MA-NE PRI-VER-ČIA
DAI-NUO-TI!

RI-KIUI PA-TI-KO IR ŽO-DŽIAI. PA-SI-BAI-
GUS UŽ-KAN-DŽIŲ ME-TUI, MO-KY-TO-JAS
SA-KY-DA-VO:

– RI-KI, KO-DĖL GI TAU NE-PA-UOS-TI-
NĖ-JUS AP-LIN-KUI IR NE-PA-IEŠ-KO-JUS
NAU-JŲ ŽO-DŽIŲ?

IR RI-KIS IŠ-EI-DA-VO. JIS RAS-DA-VO
TO-KIŲ GRA-ŽIŲ ŽO-DE-LIŲ KAIP „PIE-NĖ“

AR-BA „VA-BA-LAS“,

AR-BA „PLUNKS-NA“,

AR-BA „LIZ-DAS“.

VI-SIEMS, KĄ BE-SU-TIK-TŲ, RI-
KIS PRA-NEŠ-DA-VO:
– AŠ IEŠ-KAU ŽO-DŽIŲ!

NAU-JUS ŽO-DŽIUS RI-KIS
 VI-SUO-MET AT-NEŠ-DAVO
 Į KLA-SĘ IR JUOS UŽ-RA-
 ŠY-DA-VO. TAI-SYK-LIN-GAI
 UŽ-RA-ŠY-TI SUN-KES-NIUS
 PA-DĖ-DA-VO GEL-TO-NA-SIS
 PAUKŠ-TE-LIS, IR JIE PA-KA-
 BIN-DA-VO JUOS ANT
 ŽO-DŽIŲ ME-DŽIO.

KAR-TAIS PAUKŠ-TE-LIS
 PRIE ŠIOS KO-LEK-CI-JOS
 PRI-DĖ-DA-VO IR SA-VO
 ŽO-DŽIŲ.

– ŠIS ŽO-DE-LIS MA-ŽY-
 TIS, BET MUMS JO DAŽ-
 NAI PRI-REIKS, – SA-KY-
 DA-VO JIS.

- NUOS-TA-BU! - SU-ČIUL-BĖ-JO GEL-TO-NA-SIS PAUKŠ-TE-LIS, KAI JIE
ŽO-DŽIAIS AP-KA-BI-NĖ-JO VI-SĄ ME-DĮ. - KĄ DA-BAR SU JAIS DA-RY-SI-ME?
RI-KIS MAŠ-TĖ VI-SĄ PO-PIE-TĘ. TUO-MET JAM Į GAL-VĄ ŠO-VĖ MIN-TIS.

TĄ-DIEN RI-KIS IŠ MO-KYK-LOS IŠ-Ė-JO LINKS-MAI VIZ-GIN-DA-MAS
UO-DE-GĄ.

– AŠ PA-RA-ŠY-SIU IS-TO-RI-JĄ! – PA-REIŠ-KĖ JIS TO-BIUI IR PU-PAI.

– AP-RA-ŠY-SIU NUO-TY-KIUS, PA-TIR-TUS DI-DE-LIA-
ME PLA-ČIA-ME PA-SAU-LY-JE! – DŽIU-GIAI PA-SA-KO-
JO DRU-GE-LIUI.

– PA-VAR-TO-SIU LA-BAI DAUG ŽO-DŽIŲ, –
PA-AIŠ-KI-NO JIS PO-NUI AM-SIUI.